

Geregeld duikt discussie over 'normen en waarden' op. Geen onderwerp wordt daarbij gespaard: geweld op straat, houding tegenover politie, salarissen van topmanagers, aandacht voor de Kroonprins en: de bodem.

Van Kooten en De Bie konden zich er gemakkelijk van afmaken met een woordgrapje. Via 'normen en waarden' kwamen zij op 'wormen in Naarden'. Zij gingen voor het oog van de camera op zoek naar die nuttige beestjes. Aardig dat zij 'normen en waarden' met de bodem in verband brachten.

De Vereniging van Milieukundigen organiseerde in juni een discussiemiddag met als onderwerp: 'Normen en waarden na de multifunctionaliteit'. Lange tijd stond de doelstelling van een bodemsanering immers vast: 'Multifunctioneel, tenzij'. Alle verontreiniging moest worden weggenomen, tenzij er goede redenen waren om dat niet te doen. Het beleid is echter vernieuwd. Nu mag men functiegericht saneren: de bodem wordt geschikt gemaakt voor het beoogde gebruik. Hoe zit het nu met de 'normen en waarden'? Bart van Geleuken van Natuur en Milieu stelde het begrip 'fatsoen' centraal. Je laat toch geen verontreiniging achter in de bodem? Jan Roels van VROM vond het belangrijk dat iedereen zich aan de nieuwe afspraken gaat houden. Ook dat heeft met fatsoen te maken.

De uitdrukking 'normen en waarden' is een gevleugeld begrip geworden. Vrijwel niemand vraagt zich af wat nu precies onder 'norm' en wat onder 'waarde' moet worden verstaan. Interessant is daarom de verschuiving van de term 'bodemgebruiksnorm' naar 'bodemgebruikswaarde'. Aan deze functiegerichte norm of waarde moet de bodem na de sanering voldoen. Als argument voor de verandering van deze term is aangevoerd dat 'waarde' minder streng klinkt dan 'norm'.

Dat iets niet streng mag klinken, is echt iets van deze tijd. Waarom ook streng, als het vriendelijk kan? Dat kan bij fatsoenlijk gedrag. En als daar nu eens geen sprake van is?